YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

19 päivänä maaliskuuta 2009 *

Asiassa C-256/07,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 16.5.2007 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 31.5.2007, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Mitsui & Co. Deutschland GmbH

vastaan

Hauptzollamt Düsseldorf,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris (esittelevä tuomari) ja C. Toader,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.6.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Mitsui & Co. Deutschland GmbH, edustajanaan Rechtsanwalt H. Nehm,

– Saksan hallitus, asiamiehinään M. Lumma ja C. Schulze-Bahr,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään S. Schønberg ja F. Hoffmeister,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.10.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tämä ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi) 29 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan a alakohdan ja tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 444/2002 (EYVL L 68, s. 11; jäljempänä soveltamisasetus), 145 artiklan 2 ja 3 kohdan tulkintaa. Toisaalta se koskee soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 ja 3 kohdan pätevyyttä.

2 Finanzgericht Düsseldorf on esittänyt tämän pyynnön asiassa, jossa kantajana on Mitsui & Co. Deutschland GmbH (jäljempänä Mitsui) ja vastaajana Hauptzollamt Düsseldorf (jäljempänä Hauptzollamt) ja joka koskee tullien palauttamishakemusta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

3 Tullikoodeksin 29 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Maahan tuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään niiden kauppa-arvoa eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, tapauksen mukaan 32 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten jälkeen, jos:

a) ostajan oikeutta luovuttaa tavaroita tai käyttää niitä ei rajoiteta muilla kuin:

– lain tai viranomaisten määräämillä taikka vaatimilla rajoituksilla yhteisössä,

– tavaroiden maantieteellistä jälleenmyyntialuetta koskevilla rajoituksilla,

taikka

– rajoituksilla, jotka eivät olennaisesti vaikuta tavaroiden arvoon;

b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta;

c) mikään osa ostajan suorittaman tavaroiden myöhemmän jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta ei tule suoraan tai välillisesti myyjän hyväksi, jollei aiheellista tarkistusta voida tehdä 32 artiklan mukaisesti;

sekä

d) ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä, tai jos ovat, kauppa-arvo voidaan 2 kohdan mukaisesti hyväksyä tullitarkoituksiin.

– –

3. a) Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan maahan tuoduista tavaroista myyjälle tai tämän hyväksi suorittama taikka suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maahan tuotuja tavaroita koskevat maksut, jotka ostaja on suorittanut tai tämän on suoritettava myyjälle maahan tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä tai kolmannelle myyjän velvollisuuden täyttämiseksi. Maksua ei välttämättä tarvitse suorittaa käteisenä. Se voidaan suorittaa rembursilla tai siirtokelpoisilla rahoitusvälineillä suoraan tai välillisesti.

– –”

4 Tullikoodeksin 67 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jollei erityisesti toisin säädetä, päivä, joka on otettava huomioon kaikkia tavaralle ilmoitettua tullimenettelyä koskevia säännöksiä sovellettaessa, on se päivä, jona tulliviranomaiset vastaanottavat ilmoituksen.”

5 Tullikoodeksin 236 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuonti- tai vientitullit on palautettava, jos todetaan, että niiden määrä niitä maksettaessa ei ole ollut lain mukainen tai että niiden määrä on kirjattu tileihin 220 artiklan 2 kohdan vastaisesti.

– –

2. Tuonti- tai vientitullit on palautettava taikka peruutettava hakemuksesta, joka on esitettävä kyseiselle tullitoimipaikalle kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona nämä tullit on annettu tiedoksi velalliselle.

Tätä määräaikaa on pidennettävä, jos asianomainen näyttää toteen, että ennalta-arvaamaton tapahtuma tai ylivoimainen este on estänyt hakemuksen esittämisen määräajassa.

Tulliviranomaisten on palautettava tai peruutettava tullit viran puolesta, jos ne itse havaitsevat mainitun määräajan kuluessa jonkin 1 kohdan ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.”

6 Asetuksen N:o 444/2002 viidennessä ja kuudennessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(5) Ostajan ja myyjän välillä sovittua tavaran myyntihintaa voidaan vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen tietyissä tapauksissa muuttaa tavaran viallisuuden huomioonottamiseksi.

(6) Voimassa olevissa säännöissä olisi siten nimenomaan sallittava, että [tulli]koodeksin 29 artiklan mukaisessa kauppa-arvossa otetaan huomioon nämä erityiset olosuhteet samalla, kun toteutetaan asianmukaisia suojatoimenpiteitä ja sovelletaan kohtuullisia määräaikoja.”

7 Soveltamisasetukseen otettiin uusi 145 artikla 19.3.2002 lähtien voimassa olevalla asetuksella N:o 444/2002.

8 Tämän 145 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Kun myyjä tavaran vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen muuttaa tavarasta tosiasiassa maksettua tai maksettavaa hintaa ostajan hyväksi, niin muutos voidaan ottaa huomioon määritettäessä [tulli]koodeksin 29 artiklan mukaista tullausarvoa, jos tulliviranomaisten hyväksymällä tavalla osoitetaan, että

a) tavara on ollut viallinen [tulli]koodeksin 67 artiklassa tarkoitettuna ajankohtana;

b) myyjä on tehnyt muutoksen tavarasta ennen sen vapaaseen liikkeeseen luovutusta tehdyn myyntisopimuksen takuuta koskevien sopimusvelvoitteiden mukaisesti; ja

c) että tavaran viallisuutta ei ole jo otettu huomioon kyseisessä myyntisopimuksessa.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti muutettu, tavarasta tosiasiassa maksettu tai maksettava hinta voidaan ottaa huomioon, jos muutos on tehty 12 kuukauden kuluessa tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen hyväksymisestä.”

Kansallinen säännöstö

9 Saksan siviililain (Bürgerliches Gesetzbuch, jäljempänä BGB) toisessa osassa säännellään velvoiteoikeudellisia suhteita. Sen 8 osaston 1 luku sisältää kauppasopimuksia koskevat säännöt.

10 Jos tavarassa on virhe, ostajalla on BGB:n 437 §:n nojalla seuraavat oikeudet:

”Jos tavara on virheellinen, ostaja voi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät ja sikäli kuin toisin ei ole säädetty,

1. vaatia sopimuksen täyttämistä jälkikäteen 439 §:n mukaisesti

2. purkaa sopimuksen – – tai vaatia hinnanalennusta 441 §:n mukaisesti

3. vaatia – – vahingonkorvausta tai vaatia – – turhaan syntyneiden kulujen korvaamista.”

11 Jos ostaja valitsee sopimuksen täyttämisen jälkikäteen, hänellä on BGB:n 439 §:n 1 momentin mukaan seuraavat oikeudet:

”Ostaja voi vaatia sopimuksen täyttämisenä jälkikäteen valintansa mukaan, että virhe korjataan tai että hänelle toimitetaan virheetön tavara.”

12 Siinä tapauksessa, että ostaja päätyy hinnanalennukseen, BGB:n 441 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Sopimuksen purkamisen sijasta ostaja voi alentaa kauppahintaa siten, että hän ilmoittaa tästä myyjälle – –

– –

3. Hinnanalennuksessa kauppahintaa on alennettava siinä suhteessa, joka virheettömän tavaran arvo sopimuksen tekemisajankohtana olisi ollut suhteessa tavaran todelliseen arvoon. Hinnanalennuksen määrä on selvitettävä tarvittaessa arvioimalla.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

13 Ennakkoratkaisupyynnön mukaan Mitsui tuo maahan Japanista uusia Subaru-merkkisiä ajoneuvoja, joita myydään Euroopan unionissa jälleenmyyjien välityksellä. Myyjänä ja valmistajana toimiva taho (jäljempänä myyjä-valmistaja) myöntää ajoneuvoille kolmen vuoden takuun teknisten tai muiden puutteiden varalle. Myyjä-valmistaja korvaa tämän takuun rajoissa Mitsuille ne kustannukset, jotka sille ovat aiheutuneet kolmatta kohtaan takuutoimenpiteiden yhteydessä, eli erityisesti kustannukset, jotka liittyvät jälleenmyyjien tavaran virheen korjaamiseksi suorittamiin takuutoimenpiteisiin. Mitsui ilmoittaa myyjä-valmistajalle aina kuukauden lopussa suoritetut takuupalvelut ja saa seuraavan kuukauden aikana niitä vastaavan hyvityksen.

14 Mitsui vaati 13.6.2003, että sille oli palautettava sen heinäkuussa 2000 vapaaseen liikkeeseen luovuttamien ajoneuvojen takuupalveluihin kohdistuvat tullit.

15 Hauptzollamt myönsi 27.5.2004 Mitsuille palautuksen niiden takuupalvelujen osalta, jotka Mitsui oli laskuttanut myyjä-valmistajalta helmikuuhun 2002 mennessä. Sen sijaan palautushakemus hylättiin siltä osin kuin se koski maaliskuun 2002 ja kesäkuun 2003 välillä suoritettuja takuupalveluita.

16 Hauptzollamt totesi tämän osalta, että soveltamisasetuksen 145 artiklan 3 kohdan mukaan takuukustannusten voidaan katsoa alentavan tullausarvoa ainoastaan silloin, jos maahantuotujen tavaroiden hintaa on muutettu 12 kuukauden kuluessa tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta. Hauptzollamtin mukaan tätä säännöstä on sovellettava myös ennen asetuksen N:o 444/2002 19.3.2002 tapahtunutta voimaantuloa tehtyihin tulliselvityksiin. Heinäkuussa 2000 vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden osalta huomioon voidaan ottaa yksistään helmikuun 2002 loppuun mennessä tapahtuneet hinnan muutokset.

17 Mitsui teki tästä päätöksestä oikaisuvaatimuksen. Se katsoi, että soveltamisasetuksen 145 artiklaa ei voida soveltaa sen palautushakemukseen, sillä takuutapauksissa ei ole kysymys tässä säännöksessä tarkoitetusta jälkikäteisestä hinnan muutoksesta, vaan sopimukseen perustuvan vastuuvelvollisuuden määrän vahvistamisesta. Lisäksi tätä säännöstä, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 444/2002, ei voida soveltaa sellaisiin maahantuotuihin tavaroihin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen ennen 19.3.2002, eli ennen asetuksen N:o 444/2002 voimaantulopäivää. Yhteisön oikeudessa lähdetään nimittäin yleisestä yhteisön toimien taannehtivuuskiellosta, joka kattaa juuri soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 ja 3 kohdan kaltaiset aineellisoikeudelliset säännökset.

18 Koska Finanzgericht Düsseldorf on epävarma tullikoodeksin 29 artiklan tulkinnasta ja soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 ja 3 kohdan pätevyydestä, se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Alentavatko myyjä-valmistajan ostajalle – kuten tässä asiassa – takuusopimuksen rajoissa suorittamat sellaiset maksut, joilla ostajalle korvataan sen omien ostajien [jälleenmyyjät] siltä laskuttamat korjauskustannukset, [tullikoodeksin] 29 artiklan 1 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tullausarvoa, joka ilmoitettiin myyjä-valmistajan sekä ostajan välillä sovitun hinnan perusteella?

2) Katsotaanko ensimmäisessä kysymyksessä mainitut myyjä-valmistajan ostajalle takuukustannusten takaisin maksamiseksi suorittamat maksut soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi kauppa-arvon muutokseksi?

3) Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus, onko [soveltamisasetuksen] 145 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettava sellaisiin tuotuihin

tavaroihin, joiden tulli-ilmoitukset on vastaanotettu ennen asetuksen N:o 444/2002 voimaantuloa?

4) Jos kolmanteen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus, ovatko [soveltamisasetuksen] 145 artiklan 2 ja 3 kohta pätevät?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen ja toinen kysymys

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa saada kahdella ensimmäisellä kysymyksellään, jotka on syytä käsitellä yhdessä, tietää, onko tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohtaa ja 3 kohdan a alakohtaa sekä soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että silloin, kun tavaroissa on näiden tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen jälkeen havaittuja sellaisia viallisuuksia, joiden on kuitenkin osoitettu olleen olemassa ennen sitä ja jotka johtavat sopimukseen perustuvan vastuuvelvollisuuden perusteella myyjä-valmistajan ostajan hyväksi myöhemmin suorittamiin korvauksiin, jotka vastaavat ostajan omien jälleenmyyjien ostajalta laskuttamia korjauskustannuksia, tällaiset korvaukset saattavat alentaa näiden tavaroiden kauppa-arvoa ja siten niiden tullausarvoa, joka ilmoitettiin myyjä-valmistajan sekä ostajan välillä alun perin sovitun hinnan perusteella.

20 Näihin kysymyksiin vastaamiseksi on syytä palauttaa aivan ensimmäiseksi mieliin, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että tavaran tullausarvon määrityksestä annettujen yhteisön säännösten tavoitteena on saada aikaan oikeudenmukainen, yhtenäinen ja neutraali järjestelmä, jossa ei käytetä mielivaltaisia eikä kuvitteellisia tullausarvoja (asia C-11/89, Unifert, tuomio 6.6.1990, Kok., s. I-2275, 35 kohta ja asia C-15/99, Sommer, tuomio 19.10.2000, Kok., s. I-8989, 25 kohta).

Tullausarvon on siis ilmennettävä maahantuodun tavaran todellista taloudellista arvoa, ja siinä on otettava huomioon tämän tavaran kaikki osat, joilla on taloudellista arvoa (ks. asia C-306/04, Compaq Computer International Corporation, tuomio 16.11.2006, Kok., s. I-10991, 30 kohta).

21 Kuten ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toteamuksista käy ilmi, japanilainen myyjä-valmistaja myi Mitsuille uusia ajoneuvoja. Maahantuotujen tavaroiden ilmoitettu tullausarvo vastasi pääasian tilanteessa yhtäältä myyjä-valmistajan ja toisaalta Mitsuin välillä alun perin sovittua hintaa. Koska myyjä-valmistaja oli myöntänyt myydyille uusille ajoneuvoille kolmen vuoden takuun teknisten tai muiden puutteiden varalle, se joutui korvaamaan myöhemmin Mitsuille ne kustannukset, jotka Mitsuille oli mahdollisesti syntynyt kolmansia kohtaan tämän takuun rajoissa.

22 Jos ajoneuvon maahantuontiajankohdan jälkeen ilmenee, että ajoneuvo oli viallinen sitä maahantuotaessa, sen todellinen taloudellinen arvo on – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 21 kohdassa – alhaisempi kuin sen vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen aikaan ilmoitettu kauppa-arvo.

23 Tullikoodeksin 29 artiklan 1 ja 3 kohdassa ei tosin yksilöidä niitä edellytyksiä, joiden mukaisesti tullausarvon laskemisen perustana olevan kauppa-arvon myöhempiä muutoksia on käsiteltävä.

24 Kuitenkin tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on tekijä, jota on mahdollisesti mukautettava silloin, kun mukauttaminen on tarpeen mielivaltaisen ja kuvitteellisen tullausarvon määrittämisen estämiseksi (ks. vastaavasti asia 183/85, Repenning, tuomio 12.6.1986, Kok., s. 1873, 16 kohta).

25 Yhteisöjen tuomioistuin on erityisesti jo katsonut, että silloin, kun arvonmäärityksen kohteena oleva, ostettaessa virheetön tavara vahingoittui ennen sen luovuttamista vapaaseen liikkeeseen, tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on alennettava

suhteessa aiheutuneeseen vahinkoon, sikäli kuin kyse on tavaroiden kaupallisen arvon ennalta-arvaamattomasta alentumisesta (ks. em. asia Repenning, tuomion 18 kohta ja em. asia Unifert, tuomion 35 kohta).

26 Samoin pääasiassa on katsottava, että sellaisesta piilevästä virheestä, jonka on osoitettu olleen olemassa ennen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamista ja joka on johtanut myöhempiin korvauksiin sopimukseen perustuvan vastuuvelvollisuuden nojalla, johtuva tavaroiden kaupallisen arvon alentuminen voi alentaa tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa ja alentaa näin ollen myöhemmin näiden tavaroiden tullausarvoa.

27 Kuten asetuksen N:o 444/2002 viidennestä ja kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 kohdassa on tarkennettu tältä osin jo tullikoodeksin 29 artiklassa osoitettua ratkaisua. Soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 kohdassa määritellään edellytykset, joiden mukaan se muutos, jolla myyjä muuttaa ostajan hyväksi vapaaseen liikkeeseen luovutetusta tavarasta tosiasiallisesti maksettua hintaa, voidaan ottaa huomioon tullausarvoa määritettäessä. Näitä kumulatiivisia edellytyksiä on kolme. Ne täyttyvät silloin, kun voidaan osoittaa, että tavara oli viallinen sinä ajankohtana, jona tulliviranomaiset vastaanottivat ilmoituksen, että hinnan muutos johtuu ennen tavaran vapaaseen liikkeeseen luovuttamista tehdyn myyntisopimuksen takuuta koskevien sopimusvelvoitteiden täyttymisestä ja että tavaran viallisuutta ei ole jo otettu huomioon myyntisopimuksessa.

28 Lisäksi myyjän ostajan hyväksi sellaisen takuusopimuksen nojalla suorittamat maksut, jolla ostajalle korvataan sen omien jälleenmyyjien siltä laskuttamat korjauskustannukset, ovat tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan ”muutos”, koska soveltamisasetuksen 145 artiklassa oleva käsite ”hinnan muutos” kattaa erilaisia tapauksia, joihin kuuluu tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan alentuminen.

29 Tästä seuraa, että kahteen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohtaa ja 3 kohdan a alakohtaa sekä soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että silloin, kun tavaroissa on näiden tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen jälkeen havaittuja sellaisia viallisuuksia, joiden on kuitenkin osoitettu olleen olemassa ennen sitä ja jotka johtavat sopimukseen perustuvan vastuuvelvollisuuden perusteella myyjä-valmistajan ostajan hyväksi myöhemmin suorittamiin korvauksiin, jotka vastaavat ostajan omien jälleenmyyjien ostajalta laskuttamia korjauskustannuksia, tällaiset korvaukset saattavat alentaa näiden tavaroiden kauppa-arvoa ja siten niiden tullausarvoa, joka ilmoitettiin myyjä-valmistajan sekä ostajan välillä alun perin sovitun hinnan perusteella.

Kolmas kysymys

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy kolmannella kysymyksellään yhteisöjen tuomioistuimelta, sovelletaanko soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 ja 3 kohtaa sellaisiin tuotuihin tavaroihin, joiden tulli-ilmoitukset tulliviranomaiset ovat vastaanottaneet ennen 19.3.2002, joka on asetuksen N:o 444/2002, jolla muutettiin kyseistä 145 artiklaa, voimaantulopäivä.

31 Tältä osin on palautettava mieliin, että luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteet ovat osa yhteisön oikeusjärjestystä. Tästä syystä yhteisön toimielinten tulee noudattaa niitä (ks. erityisesti asia C-376/02, Goed Wonen, tuomio 26.4.2005, Kok., s. I-3445, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Vaikka oikeusvarmuuden periaate pääsääntöisesti estää vahvistamasta yhteisön säädöksen ajallisen soveltamisalan alkamispäiväksi kyseisen säädöksen julkaisemista edeltävää päivämäärää, näin voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti tehdä, kun tavoiteltava päämäärä edellyttää sitä ja kun niiden, joita asia koskee, perusteltua luottamusta kunnioitetaan asianmukaisesti (ks. erityisesti em. asia Goed Wonen, tuomion 33 kohta) ja jos kyseisten yhteisön oikeuden sääntöjen sanamuodosta, tarkoituksesta tai

systematiikasta käy selvästi ilmi, että niille on annettava tällainen vaikutus (ks. vastaavasti asia C-293/04, Beemsterboer Coldstore Services, tuomio 9.3.2006, Kok., s. I-2263, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Asetuksen N:o 444/2002 säännösten tai perustelukappaleiden sanamuodossa eikä tämän säädöksen valmisteluasiakirjoissa ole kuitenkaan mitään viitettä siitä, että soveltamisasetuksen 145 artiklalle olisi annettava sellainen taannehtiva vaikutus.

34 Päinvastoin tullikoodeksikomitean (tullausarvojaosto) pöytäkirjasta (26.10.2001 pidetyn kokouksen päätelmien kokoelma; TAXUD/906.2001, EN, s. 3) käy ilmi, että tässä ”säädöksessä – – ei säädetä takautuvasta soveltamisesta eikä tarkoitus ole säätää sellaisen vaikutuksen sisällyttämisestä siihen paitsi, jos komitea nimenomaisesti ilmaisee toivovansa sitä”. Näin ei ollut.

35 Joka tapauksessa, kuten tämän tuomion 31 ja 32 kohdasta ilmenee, yhteisön oikeuden säännöksille tunnustetulla vaikutuksella ei saada vaarantaa yhteisön oikeuden perusperiaatteita, erityisesti oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita.

36 Vaikka soveltamisasetuksen 145 artiklan on määrä parantaa oikeusvarmuutta siten, että siinä säädetään nimenomaisesti niistä edellytyksistä, joiden täyttyessä tavaroiden hinnan muutos on otettava huomioon silloin, kun tavara on viallinen sitä maahantuotaessa, sen soveltamisella pääasian kaltaisessa asiassa loukattaisiin saksalaisten talouden toimijoiden perusteltua luottamusta, koska – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 50 kohdassa – Saksan tulliviranomaiset sovelsivat tavaroiden tullausarvon määrittämistä varten niissä tapauksissa, joissa kauppa-arvoa muutettiin maahantuonnin jälkeen tavaroiden viallisuuden perusteella, tullikoodeksin 236 artiklan 2 kohdassa säädettyä kolmen vuoden yleistä määräaikaa.

37 Tästä seuraa, että soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 ja 3 kohtaa ei voida soveltaa ennen 19.3.2002 syntyneisiin tilanteisiin.

38 Edellä olevasta seuraa, että kolmanteen kysymykseen on vastattava, että soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 ja 3 kohtaa ei voida soveltaa sellaisiin tuotuihin tavaroihin, joiden tulli-ilmoitukset on vastaanotettu ennen 19.3.2002.

Neljäs kysymys

39 Kolmanteen kysymykseen annetun vastauksen vuoksi neljänteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

40 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29 artiklan 1 kohtaa ja 3 kohdan a alakohtaa sekä tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 444/2002, 145 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että silloin, kun tavaroissa on näiden tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen jälkeen havaittuja sellaisia viallisuuksia, joiden on kuitenkin osoitettu olleen olemassa ennen sitä ja jotka johtavat sopimukseen perustuvan vastuuvelvollisuuden perusteella myyjä-valmistajan ostajan hyväksi myöhemmin suorittamiin korvauksiin, jotka vastaavat ostajan omien jälleenmyyjien ostajalta laskuttamia korjauskustannuksia, tällaiset korvaukset saattavat alentaa näiden tavaroiden kauppa-arvoa ja siten niiden tullausarvoa, joka ilmoitettiin myyjä-valmistajan sekä ostajan välillä alun perin sovitun hinnan perusteella.**

2) **Asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 444/2002, 145 artiklan 2 ja 3 kohtaa ei voida soveltaa sellaisiin tuotuihin tavaroihin, joiden tulli-ilmoitukset on vastaanotettu ennen 19.3.2002.**

Allekirjoitukset